Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU
AKCJI KATOLICKIEJ

„Akcję Katolicką z całych sił popieramy i polecać nie przestajemy i nigdy nie przestaniemy, ponieważ za bardzo pożyteczne, (jeśli nie konieczne) uważamy uczestnictwo świeckich w hierarchicznym apostolstwie".

Pius XI. Encyklika: Mens nostra.

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr 3 MARZEC R. 1938

TREŚĆ:

Pamiętajmy! **Pamiętajmy!**

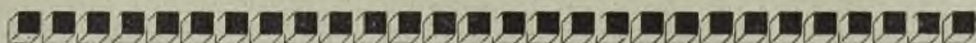
Każdy Członek prenumeruje

z Oddziału K. S. M. — „Przebojem“

z Oddziału K. S. K. — „Własnymi Siłami“

z Oddziału KSMm. — „Młodego Polaka“

z Oddziału KSMż. — „Druhnę“.

POSŁANIEC
DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką | TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6 | P. K. O. Nr. 414 329 Telefon Nr. 110

Nr 3 MARZEC 1938 r. Rok VI

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Zwyciężać — miłością!

Jednemu z Prezesów Oddziału K. S. M. przeciwnicy Akcji Katolickiej siedem razy wyrządzili dotkliwą szkodę materialną. Odważny, całym sercem miłujący sprawę Bożą i gorliwy prezes nie zachwiał się ani na moment w swych przekonaniach mimo straty materialnej. Co więcej. Odnosił się do swych przeciwników, z uprzejmością i prawdziwą, chrześcijańską miłością. Jego stałość i nieugiętość, serdeczna miłość bliźniego, a nawet przeciwników, zjednała serca niechętnych i pozyskała ich w szeregi Akcji Katolickiej. Można powiedzieć, że ten dzielny prezes ***zwyciężył miłością...***

Nadszedł Wielki Post. W tych dniach modlitwy, umartwienia i pokuty częściej niż zwyczajnie przed oczyma naszymi będzie krzyż. Chrystus, wiszący na nim, odkupił świat nie srebrem ni złotem, nie potęgą cudów lecz miłością, nie cofającą się przed żadną ofiarą, nawet ofiarą życia na drzewie krzyża, wśród katuszy nad miarę.

Niech przykład ofiarnej miłości Pana Jezusa porywa za sobą wszystkich członków Akcji Katolickiej. Niech każdy z nich, apostołując życiem przykładnym, dobrym słowem i zachętą, czynem zbiorowym i ofiarnym — odnosi się z wielką miłością do otoczenia, choćby ono było nawet niechętne lub wrogie dla Akcji Katolickiej. Błędną naukę, fałszywe hasła i zgubne zasady, które wyznają nasi przeciwnicy, należy stanowczo i z mocą i z całą bezwzględnością potępić — wszelako do ludzi odnosić się z życzliwością, wypływającą z naprzyrodzonej pobudki, miłości Boga i bliźniego. Kiedy w okresie Wielkiego Postu triumfy będzie święciło miłosierdzie Pańskie, kiedy najwięksi grzesznicy przez skruchę i żałosne wyznanie grzechów będą otrzymywać przebaczenie w Sakramencie Pokuty i godność niepojętą synostwa Bożego — niech wszyscy członkowie Akcji Katolickiej umieją zdobywać się na ofiarne uczynki miłości w życiu rodzinnym, sąsiedzkim i publicznym! Takie ich postępowanie, taka ich postawa względem wszystkich, pozyska wielu dla prawdy Chrystusowej, która trwa na wieki.

A zatym zwyciężajmy — miłością!

O stosunku wzajemnym członków Kierownictwa.

(Wykład na posiedzenie Zarządu Paraf. A. K. i na posiedzenie Kierownictw).

W poprzednim wykładzie na temat ważności posiedzeń Kierownictwa mówiliśmy o tym, że Kierownictwo tworzyć powinno jedną całość, że Kierownictwo ma wszystko uzgadniać, a także że Kierownictwo występować musi zawsze wspólnie — i dopiero wtedy praca Kierownictwa przynieść może pożądane owoce i stać się pożyteczną dla Oddziału.

Dlatego ważną rzeczą jest, abyśmy się dzisiaj zastanowili nad tym, jaki powinien panować wzajemny stosunek między członkami Kierownictwa.

Odbyły się wybory przez tajne, czy jawne głosowanie, weszło z każdego Oddziału sześć osób do Kierownictwa. Nikt się ich nie pytał, czy chcą ze sobą nawzajem pracować, czy mają dla siebie sympatię, — wybrano ich i muszą ze sobą współpracować.

I oto zachodzi konieczność i obowiązek współpracy — cudowna rzecz, jeśli chcemy pojąć to w duchu Bożym, w duchu naszej ideologii, jeśli pragniemy wyzyskać tę okoliczność dla dobra duszy naszej, dla postępu w cnocie miłości bliźniego. I jeśli mówimy, że osoby pracujące w Kierownictwie wyrabiają się, to musimy przyznać, że wyrabiają się one nie tylko pod względem organizacyjnym, że nabywają pewnych umiejętności i sprawności organizacyjnych, ale przede wszystkim że urabiają się duchowo, kształcą się wewnętrznie.

Nieraz już mówiliśmy o tym, że apostoł świecki — to człowiek żyjący życiem wewnętrznym, czyli życiem duchowym, postępujący na drodze doskonałości. — Członek Kierownictwa — to jeden z tych świeckich apostołów, którego wola Boża postawiła na pewnym stanowisku; poczucie jego osobistej godności nakazuje mu godnie odpowiedzieć obowiązkom swego powołania. — W praktyce mówi się, że musi być wzorowym i przykładnym członkiem. — Przyszła więc chwila w jego życiu, że musi usilniej pracować nad sobą. — I to pracować nie na żarty, bo praca w Kierownictwie Oddziału jednego ze Stowarzyszeń Akcji Katolickiej wymaga od niego nie tylko pozornych, osobistych wartości, ale naprawdę wielkich cnót organizacyjnych: posłuszeństwa, pokory, karności, sumienności, punktualności, dotrzymywania słowa, uprzejmości dla innych członków, ofiarności i pracowitości. — Większość tych cnót organizacyjnych reguluje wzajemny stosunek członków Kierownictwa do siebie; jeśli ich nie będzie, to wcześniej czy później Kierownictwo nie będzie mogło spełniać swoich zadań.

Członek Kierownictwa uznaje hierarchię organizacyjną, a więc stopnie organizacyjne i wie, że każde z zajmowanych stanowisk daje członkowi Kierownictwa pewne specjalne uprawnienia — inne ma prezes, inne sekretarz, inne skarbnik, a jeszcze inne ich zastępcy. — Uznając ten stan rzeczy, musi go szanować. — Krytykowanie uszczypliwe pracy innych członków Kierownictwa, wyszukiwanie braków w ich pracy, dopatrywanie się nieumiejętności — dowodzi pychy i zarozumiałości, która musi wprowadzić zamęt, sprzeczki, obrazy i inne przykre następstwa. — **Ćwiczenie pokory i wzajemnej braterskiej, czy siostrzanej życzliwości** jest zasadniczą cnotą i pierwszym sposobem, którego należy użyć, aby stosunki panowały jak najlepsze między członkami Kierownictwa.

Wzajemna pomoc i pilnowanie się, **aby być punktualnym, dokładnym i sumiennym w wypełnianiu obowiązków**, wypływających z urzędu organizacyjnego — to znowu dalszy warunek i cnota, która sprawi, że wszyscy

członkowie będą chlubą Oddziału. — Tu występuje ten wyższy już, ale jakże piękny objaw miłości bliźniego, który chce bliźnich czynić jak najlepszymi.

Wyrozumiałość dla innych członków Kierownictwa, gdy może ich obowiązki stanowe, czy zawodowe nie pozwalają na takie spełnianie powinności organizacyjnych, jakby sami chcieli, lub dobro organizacji tego wymagało — oto dalsza cnota tak potrzebna. Płynie stąd **ofiarność** innych członków Kierownictwa, którzy rozumiejąc to, a nie chcąc uszczerbku dla organizacji, sami część tych obowiązków za innych spełniają. A wreszcie **uczynność**, gdy któryś z członków Kierownictwa prosi o pomoc, zastępstwo, czy jaką inną organizacyjną przysługę.

— — — — — — — — — — — —

Członkowie Kierownictwa potrafią tak pojąć i tak spełnić te zadania, wynikające z obowiązku współpracy i wzajemnego współżycia między sobą, jeśli zrozumieją, że podstawą tych stosunków musi być **miłość Boga i czynna miłość bliźniego**. — Toteż często — codziennie — robić będą rachunek sumienia, czy w duchu Bożym nawzajem w stosunku do siebie postępują; jak najczęściej przystępować będą do Stołu Pańskiego, aby im Pan Jezus swoją miłością serca rozgrzał; przy każdej okazji pokonają w sobie czy niechęć wzajemną, czy pragnienie okazania się lepszym, czy okazję do wywyższenia się nad innych; wezmą udział w rekolekcjach zamkniętych przy najbliższej sposobności, aby się duchowo odrodzić.

Poza tym pamiętać będą, że życie w organizacji staje się dla każdego doskonałą szkołą w praktykowaniu miłości Boga i bliźniego, a więc w dążeniu do doskonałości. — Błogosławioną stanie się dla członków Kierownictwa chwila wyboru, gdy zechcą tak pojąć ten obowiązek wzajemnej współpracy w Kierownictwie.

Kółka wychowawcze w pracy młodzieży.

(Kierownikom Kółek wychowawczych pod rozwagę).

Jedną z form pracy w organizacjach młodzieży jest kółko wychowawcze. Nie ma tego kółka w organizacjach starszych. Pomimo, że o tych kółkach pisze się i mówi już od dawna, zdobywają one sobie prawo obywatelstwa bardzo powoli. Dzieje się to z rozmaitych przyczyn. Najczęściej jednak przyczyną tego jest brak odpowiednich kierowników dla tych kółek, lub niezrozumienie metod pracy u tych, którzyby tymi kierownikami być mogli.

Aby ułatwić prowadzenie kółek wychowawczych i podać wskazówki tym, którzy się tą pracą interesują, podamy szereg wskazówek, jak takie kółko zorganizować i jak je prowadzić, by ono wydało owoce, jakich się po nim spodziewamy.

Zaznaczyć jeszcze trzeba na początku, że w żadnych metodach naszej pracy nie spotyka się tyle niezrozumienia istoty rzeczy i tylu błędów, ile spotyka się właśnie w pracy kółek wychowawczych.

Jakiemu celowi ma służyć kółko wychowawcze?

W każdym Oddziale grupują się różni ludzie. Są tam obok przeciętnych zdolności ludzie o zdolnościach wybitniejszych. Przy jednolitej pracy wy-

robić się zdolniejszemu jest trudno. Jeżeli nie zabierze się do samokształcenia, pozostanie na poziomie innych.

A tymczasem nam tak bardzo potrzeba wybitniejszych jednostek. Nasza praca najwięcej cierpi przez to, że w wielu Oddziałach nie ma jednostek o charakterze przodowniczym. Kto ma takich przodowników w Oddziałach młodzieży, ten wie, jak wielkie przysługi oni oddają sprawie.

Otóż wybranie takich zdolnych i leszych jednostek spośród ogółu członków i wyszkolenie ich na wyższym poziomie jest zadaniem kółka wychowawczego.

Dlatego to w skład kółka wychowawczego wchodzą najczęściej członkowie Kierownictwa i zastępowi, jako ci, którzy są najwybitniejszymi członkam i mają najważniejsze funkcje do spełnienia.

Jaką winna być liczba członków w kółku wychowawczym?

Metody, którymi się prowadzi pracę w kółku, to metody pogadankowe, specjalne. Pracę tymi metodami można prowadzić tylko w małym gronie osób. Osób tych powinno być około 6—8. W wyjątkowych wypadkach może ich być więce, ale nigdy nie powinna ich liczba przekraczać 12. Pamiętać trzeba, że lepiej pójdzie praca i większe wyda owoce, jeżeli będzie mniejsza liczba.

Dobieranie do kółka welkiej liczby osób jest najczęstszym błędem, spotykanym w pracy początkujących kółek i to błędem, który tę pracę zabija.

Tego błędu trzeba się strzec jak ognia. Błąd ten płynie najczęściej z niezrozumienia celu kółka (charakter przodowniczy) i z pychy, która nie chce do puścić do tego, by w tak małym gronie marnować swoją **cenną** pracę.

Tymczasem marnuje się czas i pracę, gdy się kółko prowadzi w wielkim gronie.

Nie brak i takch, którzy chcą pogadanki ankietowe i ewangeliczne prowadzić na zebraniach ogólnych i z niepowodzeń, jakie ich tam spotykają, wyrokują o wartości samej metody.

Czym się zajmuje kółko wychowawcze?

Kółko wychowawcze na swoich zebraniach przerabia pogadanki ankietowe i ewangeliczne, oraz omawia aktualne zdarzenia z punktu widzenia katolickiego. Materiały do pracy kółka znajduią się w książeczkach ks. Lesiaka: „Patrz i czyń", „Wielkie żniwo" i t. d. Najważniejszą jest pierwsza broszurka: „Patrzy i czyń", gdyż zawiera uwagi wstępne o pracy kółka.

Pogadanki jednak i zebrania kółka to nie wszystko. Istotą kółka wychowawczego ma być praca. Każda pogdanka ma się skończyć konkretnymi, szczegółowymi postanowieniami, które ma się realizować w terenie. Postanowienia tyczą się pracy w oddziale, w gromadzie, parafii i w swojej duszy. Do pracy zewnętrznej mają doprowadzić przede wszystkim pogadanki ankietowe, a do pracy wewnętrznej pogadanki ewangeliczne. Jednak te dwie prace mają się z sobą łączyć i dlatego obydwa rodzaje pogadanek kończą się postanowieniami pracy w obydwu dziedzinach.

Jakie są skutki z pracy kółka?

Tam, gdzie kółka są prawidłowo prowadzone, wydają nadzwyczajne owoce. Pogłębia się w wybitny sposób życie wewnętrzne członków, członkowie nabieraja dziwnej śmiałości i pewności siebie w formowaniu i wypowiadaniu sądów, umieją krytycznie i po katolicku oceniać zjawiska życia potocznego, stają się nie tylko biernymi odbiorcami obcych wpływów, ale twórcami programowo wpływającymi na życie swego środowiska. A to przecież jest najważniejszym celem pracy w organizacjach mło-

dzieży katolickiej, by tego ducha wyrobić i wychować czynnych, ruchliwych, apostolskim duchem przejętych działaczy.

Praca kółka to nie szycie grubymi ściegami, to koronkowa robota, wymagająca wiele trudu i wiele umiejętności. Nic dziwnego, że wielu się od niej usuwa, ale czasy są takie, że już nie wystarczy szyć grubymi ściegami. Widzimy jak się to szycie rwie i targa pod wpływem przewrotnej działalności innych.

Dziś nie wystarczy wygłaszać mowy i referaty. To jest jakby dmuchanie na wzburzone morze. Dziś trzeba systematycznie i dokładnie tamy bić. Tamy z wybitnych jednostek.

Takie tamy, przeciw szalejącym na terenie młodzieży burzom, zdolne są stworzyć kółka wychowawcze.

Skończmy już więc z tym dmuchaniem na fale, nie czekajmy na jakiś cud, który uśmierzy burze, ale gotujmy się systematycznie, by wytrzymać ich uderzania.

Mowy, referaty, robota w masach sama nie wystarcza, jeżeli nie będzie wybitnych, wyrobionych jednostek.

Praca w kółku jest żmudna, trudna, nie efektowna, ale trwała!

A nam najwięcej tej trwałości potrzeba!

Kwadrans ewangeliczny

(Na zebrania ogólne Oddziałów Stow. A. K.).

Obowiązek miłości chrześcijańskiej.

„A usłyszawszy Faryzeuszowie, iż usta zawarł Saduceuszom, zeszli się społem.

I zapytał go jeden z nich zakonny doktór, kusząc go:

Nauczycielu, które jest wielkie przykazanie w zakonie?

Rzekł mu Jezus: Będziesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego i ze wszystkiej duszy twojej i ze wszystkiej myśli twojej.

To jest największe i pierwsze przykazanie.

A wtóre podobne jest temu: Będziesz miłował bliźniego twego, jako samego siebie.

Na tych dwóch przykazaniach wszystek zakon zawisł i prorocy".

(Mat. XXIII, 34-40).

Faryzeuszowie ciągle starali się powagę Pana Jezusa osłabić, toteż zadawali Mu przy każdej okazji pytania, sądząc, że udowodnią Mu jakąś nieścisłość... I oto w odczytanym przed chwilą ustępie z Ewangelii pytają Go, które jest wielkie przykazanie w zakonie. Pan Jezus ze spokojem wypowiada najpiękniejsze słowa o miłości Boga i miłości bliźniego, jako o największych przykazaniach, bo na nich wspiera się cała Jego Boska nauka i całe Jego Boskie życie tu na ziemi.

Właśnie dziś, kiedy wygasa w sercach ludzkich miłość ku Panu Bogu, a siłą faktu oziębia się i zanika miłość ku bliźnim, warto się bliżej nad przykazaniem miłości zastanowić i przykazanie to rozważyć.

Doskonałość człowieka — czyli stopień jego świętości zależny jest od jego miłości ku Panu Bogu, którego ma kochać z całego serca, z całej duszy, ze wszystkich myśli swoich. Ale sprawdzianem tej miłości ku Bogu jest nie co innego, tylko miłość ku bliźnim. I ktoby chciał przekonać się o tym, jaką jest jego miłość ku Bogu, czyli stopień doskonałości, niech zbada swój stosunek do bliźnich. Bliźniego kochać mamy — nie inaczej — ale tak, jak siebie samych.

Tymczasem, gdy wglądniemy bliżej w życie rodzinne — bliskich i dalszych krewnych — ze smutkiem dostrzegamy brak tego najpiękniejszego z uczuć, miłości rodzinnej. Zanika ta czuła i troskliwa miłość do dzieci, zanika ta wdzięczna i pełna poważania miłość ku rodzicom, zanika ta ofiarna i serdeczna miłość rodzeństwa nawzajem do siebie. Coraz obojętniejszy staje się dla jednych los drugich. A cóż dopiero mówić o tej życzliwości i dobroci dla domowników i sąsiadów, które to uczucia także w miłości bliźniego źródło swe mają. Swary, kłótnie, zazdrość, niechęć, zawiść — stały się mieszkankami naszych miast i miasteczek, osiedli i wiosek. Zerwanie zaufania, podeptanie cudzych praw, kłamliwe obietnice — oto czym się ludzie nawzajem darzą, o co nieraz i usilnie zabiegają.

Ale gdy zanika miłość blźniego we wzajemnym pożyciu między ludźmi — zanika szczęście, radość i uśmiech. Mnożą się krzywdy, niesprawiedliwości, wyzysk! Rośnie liczba głodnych, bosych bezdomnych! Coraz więcej chorych bez opieki, starców bez zaopatrzenia, cierpiących nędzę wszelaką! Niema do kogo o ratunek się zwrócić, niema kogo o pomoc prosić, niema gdzie się udać, gdy niedola spotyka!

Nic dziwnego, że niezadowolenie cierpiących niedostatek rośnie, że namiętności ludzi głodnych wykorzystywane są przez komunizm, że czasy dzisiejsze stają się zarzewiem walki i buntu.

Dlatego członkowie Akcji Katolickiej muszą zrozumieć, że apostolstwo ich rozpocząć się winno od apostolstwa miłości, od apostolstwa uczynków dobrych, pełnych miłości, od apostolstwa jałmużny o duchowej czy materialnej postaci. Członek Akcji Katolickiej musi pamiętać, że dziś brakuje w życiu spnłecznym miłości, że o tych dwóch przykazaniach największych ludzkość zda się zapominać, a jeśli jeszcze o nich pamięta, to pojmuje je po swojemu, jak najwygodniej dla siebie, często je wypacza i obłudnie tłumaczy.

Zapytajmy więc siebie: — „Kochamy czynnie bliźnich naszych? spieszymy im z pomocą? służymy dobrą radą? wspieramy w nieszczęściu? Pamiętamy o ubogich? chcemy i uczymy się widzieć w cierpiących braciach naszych samego Pana Jezusa? Spełniamy uczynki miłosierdzia? Popieramy „Caritas“ bądź przez pracę, bądź przez ofiarę?...“

Ojciec św. w encyklice swojej „Divini Redemptoris“ tak pisze: „wierne zachowanie przykazania miłości da sercom ów pokój wewnętrzny, którego świat nie posiada i najskuteczniej zwalczy wszystkie klęski, które dziś trapią ludzkość“.

Toteż pamiętajmy, że jeśli pragniemy zwycięstwa Chrystusowego w świecie, jeśli naprawdę chcemy pozyskać zbłąkane dusze dla nieba, jeśli chcemy, by Kościół był ostoją dla dusz ludzkich, zapamiętajmy, że osiągniemy to wszystko, jeśli wyruszymy na podbój świata dla Chrystusa — z miłością owianą duchem Jezusowym, z Niego czerpiącą moc i siłę...

„Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego... Zaprawdę powiadam wam, coście uczynili jednemu z tych braci najmniejszych, mnieście uczynili“ — oto słowa Najwyższego Sędziego, które, oby wyrzekł na sądzie do każdego członka Akcji Katolickiej... Pamiętajmy.

Kółka wychowawcze Kat. Stow. Młodzieży Męskiej i Żeńskiej.

Błogosławieni cisi

Kwadrans ewangeliczny

„Błogosławieni cisi: albowiem oni posiądą ziemię“ (Mat. V. 4.)

Analiza tekstu. Zdawało się wszystkim, że wielkość musi być głośna. Z krzykiem i tupetem reklamowały się nowe kierunki filozoficzne, z okrzykami wprowadzano do miast zwycięzców, wracających z pól bitewnych, przy dźwięku fanfar ukazywali się królowie i cesarze.

Szczękały miecze i zbroje, gdy dokonywać się miały jakieś wielkie rzeczy. Na rogach ulic pokazywali swą pobożność faryzeusze, przy okrzykach heroldów rozdawali jałmużnę. Szumne tytuły, długie nazwiska, przepisy etykiety dworskiej, to wszystko miało podnieść w oczach ludzi wielkość pewnych jednostek i zapewnić im przewagę nad innymi.

A Pan Jezus wygłasza wtenczas swoje drugie z rzędu błogosławieństwo: „Błogosławieni cisi, albowiem oni posiędą ziemię”. Panowanie nad ziemią należeć będzie nie do tych, którzy w demagogicznej walce wyborczej. przy pomocy krzyku, fałszu i przemocy zdobędą władzę. Ziemię posiędą nie głośno reklamowane sławy, nie przepychem i siłą otoczeni władcy, ale ludzie cisi... Oni błogosławieni.

I widzimy, że słuszność miał Pan Jezus. Przeszły wielkie sławy współczesne Panu Jezusowi, a o Nim — pokornym Mistrzu z Nazaretu, wie cały świat i cały świat Go wielbi. Dwunastu cichych i niewykształconych rybaków galilejskich podbiło, nie mieczem, ale nauką Bożą, cały świat. Runęły wielkie potęgi, a trwa cicha, bez oręża sprawująca władzę potęga: Kościół. A najświetniejsze okresy jego działalności i „panowania nad ziemią” to okresy jego największego poniżenia i cichej wewnętrznej pracy.

To, co na przemocy, fałszywej reklamie i pysze zbudowane, łatwo rozpada się w gruzy. Trwa to, co jest cicho, ale pracowicie budowane. Wpływ najcichszych nieraz sług bożych bywał potężniejszy i trwalszy od przemocy władców.

Zastosowanie. Reklamiarstwo, pycha, przemoc i dzisiaj głoszą na każdym kroku swoją wielkość. I dzisiaj wierzy się jeszcze, że tylko ten, który głośno krzyczy i zachwala swoją osobę, coś znaczy. Wytwarza się ciągle koło pewnych osób jakby osłonę dymną z pochwał, pochlebstw i tytułów. Jeszcze do władzy dobierają się i wpływy zdo-

bywają demagogiczni krzykacze. I tłum im wierzy. Cichej pracy i cichego poświęcenia nie widzi się i nie ocenia.

A jednak świat trwa nie przez reklamowe krzyki demagogów, ale przez cichą pracę ludzi. Nic wielkiego i trwałego nie zbudowano w naszych oczach przy pomocy sztucznie nadętych wielkości.

A jednak chociaż widzimy to i chociaż bez trudu można tę prawdę poznać, to jednak tak łatwo i my ulegamy tej opinii, że trzeba krzyczeć, że się trzeba głośno reklamować, że wtenczas dopiero nasza praca będzie coś wartać, gdy będzie o nas głośno. Co za pomyłka! Co za niebezpieczna pomyłka!

Nam nie wolno ulegać fałszywej opinii, dla egoistycznych celów jednostek stworzonej. My musimy pamiętać o tym, że „błogosławieni cisi, albowiem oni posiędą ziemię". Trwałą budowę wznosi się cichą, mrówczą pracą, a nie krzykiem.

Są wprawdzie chwile, gdy nie wolno siedzieć cicho, są okazje, kiedy trzeba głośno krzyczeć. Milczenie i cichość mogą być grzechem. ciężkim grzechem, ale w całości naszej pracy będą to chwile wyjątkowe. Największa część pracy musi się dokonać cicho.

Jakże to trudno, przy dzisiejszych nastrojach, zdobyć się na tę ewangeliczną cichość?

Rozważanie. Przypatrzmy się naszym zapatrywaniom na tą sprawę! Czy umieliśmy się zdobyć na cichość i spokój w naszej pracy? Czy umieliśmy unikać niepotrzebnej reklamy wokół naszych osób? Czy umieliśmy się skromnie schować po wykonaniu jakiegoś dzieła? Czy staraliśmy się wszystko w cichości przygotować przed zewnętrznymi występami? Czy nie szukaliśmy dla naszych celów światowej siły? Czy nie staraliśmy się zdobywać sobie wpływów demagogicznymi środkami?

To wszystko nie byłoby zgodne z duchem ewangelii.

Postanowienie. Rozważmy to dobrze i pamiętajmy, że wielkiej sprawie, której służymy oddamy największą przysługę, pracując dla niej cicho nad przerobieniem siebie i drugich.

Zdobędziemy ziemię dla naszych ideałów, przeobrazimy ją w królestwo Boże naszą cichością i spokojem, naszą pokorą i wytrwałością! Nie krzykiem, nie kupieckim reklamiarstwem!

Przecież prawdę powiedział Zbawiciel: „błogosławieni cisi, albowiem oni posiędą ziemię"! Zaufajmy tej prawdzie!

Pogadanka ewangeliczna

(Przeczytać Mat. 14—30).

Dziedzina naturalna. W jaki sposób dochodzi się do posiadania pieniędzy (lub majątku)? Jaką rolę odgrywa tu darowizna? Jakie zyski przynoszą pieniądze ulokowane w kasie? Jakie zyski przynoszą pieniądze ulokowane w warstacie rzemieślniczym, lub przemysłowym? Jakie w handlu? Jaki czynnik, oprócz pieniądza, przynosi zyski w zakładach przemysłowych, lub handlowych? Czego brakuje przy uloko-

waniu pieniędzy w kasie? Jak wpływa na zysk z przedsiębiorstwa: większy kapitał, większy wysiłek właściciela, większy spryt i inteligencja właściciela? Jakie więc czynniki wpływają na zwiększenie zysku?
Jakie straty przynoszą właścicielom kapitały schowane w domu? Jakie szkody wyrządza się przez takie przechowywanie pieniędzy społeczeństwu?

Dziedzina umysłowa. W czym można porównać do pieniądza naturalne zdolności człowieka? Od kogo je otrzymuje? Jakie korzyści może z nich mieć dla siebie? Jakie korzyści ze zdolności jednostek może mieć społeczeństwo? (Podać przykłady!) Jakie straty ma człowiek, gdy nie wykorzystuje swych zdolności? Nie kształci ich i nie udoskonala? Jakie straty ponosi przez to społeczeństwo? Jakie wobec tego obowiązki ciążą na jednostce posiadającej jakieś uzdolnienia? Wobec kogo? Czy Pan Bóg daje każdemu jednakie zdolności? Kto ma większe obowiązki i większą odpowiedzialność? Czy człowiek ma prawo nie skorzystać ze zdolności, które otrzymał od Pana Boga?

Dziedzina nadprzyrodzona. Jaki największy skarb otrzymał człowiek od Pana Boga? Przez co człowiek może sobie zasłużyć na wieczne szczęście? W jaki sposób pomaga Pan Bóg człowiekowi do dobrego? Czy Pan Bóg wszystkich ludzi wyposażył w równe zdolności i jednakie wyznaczył cele? Czy wszystkim udziela łaski w równym stopniu? Czy od wszystkich wymaga jednakiej świętości? Od kogo Pan Bóg będzie więcej wymagał? Czy tylko przez złe czyny można zasłużyć na odrzucenie? Czy także przez zaniedbanie dobrego, przez niewykorzystanie, zmarnowanie łask?

Zastosowanie. Czy dzisiaj zsyła Pan Bóg ludzi uzdolnionych? Czy daje wybitne łaski? Czy spotykamy ludzi, pracujących gorliwie wedle zwych uzdolnień? Współpracujących z łaską Bożą? Czy spotykamy się u ludzi z poczuciem odpowiedzialności za to co od Pana Boga otrzymali? Czy są tacy, którzy marnują zdolności i łaski?

Rozważanie. Jak ja wykorzystuję zdolności od Pana Boga otrzymane? Czy staram się je wykształcić? Czy staram się użyć ich dla dobra własnego? Dla dobra społecznego? Jak współpracuję z łaską Bożą? Czy pamiętam, że nie wolno mi oglądać się na drugich, bo komu więcej dano, od tego i więcej żądać się będzie? Czy w pracy nad sobą zdobywam się na wysiłki w walce z pokusami? Czy nie odrzucam natchnień Bożych, wzywających mię do większej świętości? Czy przez lenistwo nie zakopuję moich talentów w ziemię?
Jak zrobię na przyszłość? Co zrobię, by lepiej wykształcić swe naturalne zdolności? Jak wykorzystam je dla siebie? Jak w pracy organizacyjnej? Jak w pracy dla swojej gromady? Jak będę współpracował z łaską Bożą? Jak będę się uświęcał? Jak będę pokonywał lenistwo w pracy?

Postanowienie. Co zrobimy, by wielki kapitał zdolności i łaski Bożej nie był w naszej duszy zakopany, ale by przynosił jak największe zyski?

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

I. Dział sprawozdawczy.

1. Po kursach dla Prezesów Parafialnej A. K.

W myśl zapowiedzi Instytutu odbyły się dwa kursy dla Prezesów Parafialnej A. K. — jeden w Tarnowie od 28 do 31 stycznia 1938 r. i drugi w Zawadzie koło Nowego Sącza od 4 do 7 lutego 1938 r.

Na program każdego z tych kursów składały się **konferencje religijne**, których było 12. Przeprowadzał je **JE. Ks. Biskup Dr Edward Komar**, Asystent Diecezjalny A. K. — Wykłady wygłosili: **„Akcja Katolicka na tle współczesnych przemian społecznych" — ks. Karol Pękala, „Oblicze duchowe Prezesa Parafialnej A. K." — prof. Stanisław Gołąb, „Trudności i przeszkody w działalności A. K." — Bronisław Bosowski** w Tarnowie, a **ks. Władysław Lesiak w Zawadzie, „Znaczenie tegorocznego hasła Episkopatu i etapy jego realizacji" — Maria Dmochowska, „Działalność KSMm. i ż. na tle innych organizacji — ks. Władysław Lesiak, „Technika pracy organizacyjnej" — prof. Stanisław Gołąb, „Działalność Prezesa Parafialnej Akcji Katolickiej" — ks. Karol Pękala, „Chrześcijańskie Związki Zawodowe" — ks. Stanisław Pękala i „Caritas w parafii' — ks. Karol Pękala.**

Kurs każdy rozpoczął się uroczystym błogosławieństwem Najświętszego Sakramentu i odśpiewaniem „Veni Creator". Codzienna Msza św., którą odprawiał JE. Ks. Biskup E. Komar, poprzedzała wszystkie prace na kursie. Wspólna Komunia św. w czasie ostatniej Mszy św. i hymn „Te Deum" kończyły kurs.

W kursach uczestniczyli PT. Prezesi lub ich Zastępcy z następujących parafii:

Dek. Tarnowski m.: Sławiński — Tarnów - Katedra, Szypuła Kl. — Tarnów - Księża Misjonarze, Kawa P. — Krzyż.

Dek. Tarnowski zam.: Grzanka W. — Jastrząbka Nowa, Pikul M. — Jurków, Kaziród J. — Lisia Góra, Bazyk St. — Łękawica, Ziemiński J. — Łukowa, Śliwa J. — Pogorska Wola, Zachara St. — Poręba Radlna, Zych J. — Skrzyszów, Kłusek J. — Szynwałd, Zaucha J. — Wola Rzędzińska, Wózek M. — Zbylitowska Góra. — **Nieobecny** ze Szczepanowic.

Dek. Baranowski: Wojnarowski J. — Baranów, Bik A. — Gawłuszowice, Sałagaj M. — Górki. — **Nieobecni** z Borowej, Jaślan, Padwi, Tuszowa Narodowego i Woli Baranowskiej.

Dek. Biecki: Gogola St. — Olszyny, Malik J. — Ołpiny, Latocha J. — Żurowa. — **Nieobecni** z Biecza, Binarowej, Czermnej, Krygu, Libuszy, Lipinek, Rozembarku, Szerzyn i Wójtowej.

Dek. Bobowski: Żaba St. — Bruśnik, Matłaszek — Ciężkowice, Stanuch L. — Jastrzębia, Pękała J. — Korzenna, Smalec J. — Siedliska, Gąsior Br. — Wilczyska. — **Nieobecni** z Bobowej, Jasiennej, Lipnicy Wielkiej, Zborowic.

Dek. Bocheński: Zbyszycki Fr. — Bochnia, Bajdo A. — Brzeźnica, Korbut St. — Chełm, Surma P. — Krzyżanowice, Lisak J. — Łapczyca, Korecki M. — Rzezawa i Golonka W. — Sobolów. **Neobecni** z Cikowic, Łężkowic i Pogwizdowa.

Dek. Brzeski: Klecki St. — Biesiadki, Gdowski J. — Brzesko, Świderski J. — Gnojnik, Serwin J. — Jadowniki, Walicki B. — Jasień, Piekarz M. — Poręba Spytko, Bujak Sz. — Szczepanów. **Nieoebcni** z Okocima i Uszwi.

Dek. Czchowski: Nicpoń A. — Brzozowa, Galik J. — Paleśnica i Piwowar J. — Tropie. **Nieobecni** z Czchowa, Domosławic, Filipowic, Iwkowej, Janowic, Podola, Przydonicy, Rożnowa, Zakliczyna i Złotej.

Dek. Dąbrowski: Piechowicz St. — Gręboszów, Suwada J. — Luszowice, Bartoń J. — Nieczajna, Kożuch — Odporyszów, Wszołek Z. — Otfinów, Irla J. — Radgoszcz, Ryczek J. — Smęgorzów, Woźniak J. — Wólka Mędrzechowska. **Nieobecni** z Bolesławia, Dąbrowy, Mędrzechowa, Olesna, Słupca, Szczucina i Zalipia.

Dek. Dębicki: Świętoń Fr. — Gumniska Fox, Krzemień J. — Straszęcin, Marcinica Fr. — Zawada. **Nieobecni** z Brzeźnicy, Czarnej, Dębicy i Lubziny.

Dek. Gorlicki: Berszakiewicz J. — Gorlice, Brach Wł. — Łużna, Mochoń J. — Moszczenica, Wójcik J. — Szymbark i Pyrcioch M. — Zagórzany. **Nieobecni** z Bystrej, Kobylanki, Sękowej, Staszkówki i Turzy.

Dek. Grybowski: Krok W. — Gródek, Szuba Br. — Grybów, Reczko P. Kąclowa, Gołyżniak W. — Krużlowa, Janik Fr. — Polna, Michalik J. — Ptaszkowa, Radzik J. — Stróże. **Nieobecni** z Mogilna, Ropy i Szalowej.

Dek. Kolbuszowski: Szostak Fr. — Cmolas, Majka R. — Czarna, Rysaniuk M — Kolbuszowa. **Nieobecni** z Kupna, Niwisk, Ostrów Tuszowskich, Przedborza i Trzęsówki.

Dek. Limanowski: Stosur P. — Kamionka Mała, Mamak Fr. — Kanina, Bubak St — Limanowa, Odziomek St. — Łososina Górna, Woźniak J. — Męcina. Sternal E. — Nowe Rybie, Serafin Fr. — Pisarzowa, Młynarczyk J. — Przyszowa, Niezabytowski J. — Słopnice, Stach P. — Ujanowice. **Nieobecny** z Laskowej.

Dek. Lipnicki: Cabała Fr — Chronów, Gontek Fr. — Gosprzydowa, Sula J. — Kamionna, Łysek J. — Królówka, Fielek J. — Lipnica Murowana, Krotos A. — Stary Wiśnicz, Zdebski Fr. — Trzciana, Grzabel Br. — Tymowa, Paruch K. — Żegocina. **Nieobecni** z Nowego Wiśnicza, Rajbrotu i Wojakowej.

Dek. Łącki: Koterla A. — Czarny Potok, Kotarski T. — Grywałd, Gołonka W. — Jazowsko, Stec J. — Kamienica, Dr Milaniak — Krościenko, Adamczyk A. — Łącko, Wąchała W. — Łukowica, Hajduk M. — Młynczyska, Konopka L. — Ochotnica Dolna, Waltyn W. — Ochotnica Górna, Waradzyn Wł. — Sromowce, Gabryś M. — Szczawnica, Ziemianek J. — Tylmanowa. **Wszyscy obecni!**

Dek. Mielecki: Golba J. — Czermin, Krasiec K. — Książnice, Ritterman A. — Mielec, Witaszek J. — Przecław, Kapinos K. — Rzędzianowice, Rybak W. — Rzochów, Miga J. — Wadowice Górne, Litwin J. — Zgórsko. **Nieobecny** z Chorzelowa.

Dek. Nowosądecki: Dudzik J. — Chomranice, Kozak K. — Jakubkowice, Kocemba J. — Kamionka Wielka, Siedlarz B. — Mystków, Talarczyk St. — Nawojowa, Srokowski Fr. — Nowy Sącz, Skrzypiec J. — Paszyn, Turek St. — Podegrodzie, Biedroń J. — Tęgoborza, Śmierciak P. — Trzetrzewina, Poręba J. — Wielogłowy, Opoka J. — Zbyszyce. **Nieobecny** z Siedlec.

Dek. Pilzneński: Bożek-Bzowski J. — Dobrków, Grębski Wł. — Jodłowa, Grzyb K. — Lubcza, Rumowski L. — Łęki Górne, Król W. — Pilzno, Kaczorowski Wł. — Przeczyca, Gawroński Wł. — Siedliska-Bogusz, Migała J. — Żwiernik. **Nieobecny** z Machowej.

Dek. Radłowski: Kobielski W. — Radłów, Głowacki P. — Wierzchosławice, Mączko — Zabawa, Okoński J. — Zdrochec, Pelc St. — Żabno. **Nie-**

obecni z Borzęcina, Borzęcina Dolnego, Woli Przemykowskiej i Zaborowa.

Dek. Radomyski: Padykuła St. — Apolinary, Gruszowski F. — Jastrząbka Stara, Ciecieręga L. — Nagoszyn, Puła T. — Radomyśl Wielki, Dobosz J. — Zassów, Czepiga J. — Żdżarzec. **Nieobecni** z Jam i Rudy.

Dek. Ropczycki: Migała W. — Będziemyśl, Ziobro P. — Góra Ropczycka, Skiba W. — Ocieka, Piecuch M. — Ostrów, Kołdan E. — Ropczyce, Sochacki W. — Sędziszów. **Nieobecny** z Witkowic.

Dek. Starosądecki: Tokarczyk J. — Barcice, Kądziołka St. — Biegonice, Kurowski — Gołkowice Polskie, Dr Arecki — Krynica, Śliwa J. — Muszyna, Kopytko Sz. — Piwniczna, Majewski St. — Stary Sącz, Rogowski W. — Żeleźnikowa. **Nieobecni** z Łomnicy, Rytra, Tylicza i Żegiestowa.

Dek. Tuchowski: Kubicz J. — Gromnik, Wzorek J. — Jodłówka Tuch., Iwaniec J. — Lichwin, Czapliński J. — Pleśna, Mleczko M. — Ryglice, Kras J. — Siedliska, Gucwa J. — Siemiechów, Bardo J. — Zalasowa. **Nieobecni** z Piotrkowic, Rzepiennika i Tuchowa.

Dek. Tymbarski: Chądzyński G. — Dobra, Karaś J. — Góra św. Jana, Mrozek Sz. — Jurków, Konieczny J. — Skrzydlna, Drzyzgiewicz J. — Szczyrzyc, Kapitan St. — Tymbark, Paździo A. — Wilkowisko. **Nieobecni** z Jodłownika, Krasnego i Szyku.

Dek. Uścieński: Kumor P. — Mikluszowice, Juszczyk J. — Szczurowa, Rataj W. — Uście Solne. **Nieobecni** z Cerekwi, Grobli, Okulic i Strzelec Wielkich.

Dek. Wielopolski: Książek St. — Mała, Szczepanowski M. — Nockowa, Śliwa K. — Wielopole, Kubik K. — Zagorzyce. **Neobecni** z Bystrzycy, Brzezin i Łączek Kucharskich.

Dek. Wojnicki: Dziuk Wł. — Biadoliny, Majewski Fr. — Bielcza, Bartosz Wł. — Dębno, Franczyk St. — Gwoździec, Bialik J. — Olszyny, Gurgul J. — Porąbka Uszewska i Machowski St. — Wojnicz. **Nieobecni** z Łysej Góry i Maszkienic.

Poza tym uczestniczyli w kursach PT. Panowie: Marcinkiewicz K. z Tarnowa, Kowalski J. i Paw Fr. z Woli Rzędzińskiej, Szkaradek St., Jurkowski I. i Kołdras W. z Trzetrzewiny, Kabat J. z Wietrzychowic, Jakubiec z Żabna, Piłat J. ze Żdżarca i Samolej A. z Uścia Solnego.

Nieobecni PT. Prezesi ze Szczucina i Rytra nadesłali usprawiedliwienie swej nieobecności.

2. Z Instytutu Wyższej Kultury Religijnej.

Wysłane zostały do PT. Urzędów Parafialnych wykłady, wygłoszone w Instytucie Wyższej Kultury Religijnej w Tarnowie — odpowiednio do podanej liczby słuchaczów nadzwyczajnych.

Do tej pory wysłane zostały cztery serje wykładów:

I. seria: „Filozofia fundamentem nauk i życia" — Ks. Dr St. Adamczyk; „Historia religii w ogólności" — Ks. Dr J. Młodochowski; „Źródła i znaczenie obrzędów religijnych" — Ks. Dr J. Piskorz; „Religia postulatem rozumnej natury ludzkiej" — Ks. Dr St. Wróbel.

II. seria: „Budowa wszechświata" — Ks. Dr St. Adamczyk; „Ewolucja czy dekadencja religii" — Ks. Dr J. Młodochowski; „Dzieje i symbolika domu Bożego' — Ks. Dr J. Piskorz; „Istota i przymioty religii" — Ks. Dr St. Wróbel.

III. seria: „Życie roślin" — Ks. Dr St. Adamczyk; „Początek religii" —

Ks. Dr J. Młodochowski: „Ubiory i naczynia liturgiczne. Symbolika kolorów“ — Ks. Dr J. Piskorz; „Istota i przymioty religijne“ (c. d.) — Ks. Dr St. Wróbel.

IV. seria: „Życie roślin wyłącznie wegetatywne“ — Ks. Dr St. Adamczyk“; „Teoria filologiczna Maxa Müllera“ — Ks. Dr J. Młodochowski; „Idee przewodnie chrześcijańskiego pacierza“ — Ks. Dr J. Piskorz; „Kilka uwag o ateiźmie — religia naturalna“ — Ks. Dr St. Wróbel.

3. Nominacje na Prezesów Paraf. Akcji Katolickiej.

W ostatnich tygodniach otrzymali z Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej nominację na Prezesów Parafialnej Akcji Katolickiej następujący Panowie: Inż. Leon Kościołek w Szczawnicy, Machowski Stanisław w Wojniczu, Koza Kasper w Jakubkowicach, Franczyk Stanisław w Gwoźdźcu, Wójcik Wawrzyniec w Bolesławiu.

4. Stan organizacyjny Paraf. Akcji Katolickiej.

Dotąd nie nadesłały wniosków o nominację na Prezesa Parafialnej Akcji Katolickiej następujące parafie: **Dekanat Tarnowski zamiejski:** Szczepanowice. **Dek. Bocheński:** Łężkowice. **Dek. Czchowski:** Podole, Zakliczyn, Czchów i Złota. **Dek. Gorlicki:** Bystra, Sękowa i Staszówka. **Dek. Grybowski:** Ropa. **Dek. Limanowski:** Limanowa. **Dek. Pilzneński:** Machowa. **Dek. Radłowski:** Wola Przemykowska. **Dek. Ropczycki:** Ostrów. **Dek. Starosądecki:** Tylicz i Żegiestów.

Inne parafie mają już nominowanych Prezesów Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej.

5. W sprawie sprawozdań.

Sprawozdania z działalności Parafalnej Akcji Katolickiej w r. 1937 nie nadesłali do dnia 22 lutego br. Prezesi Zarządu Paraf. Akcji Katolickiej z następujących parafii:

Dekanat Tarnowski zamiejski: Łukowa. **Dek. Baranowski:** Padew. **Dek. Biecki:** Biecz, Czermna, Lipinki, Wójtowa i Żurowa **Dek. Bobowski:** Bobowa, Bruśnik, Jasienna, Jastrzębia, Lipnica Wielka, Zborowice. **Dek. Bocheński:** Chełm, Cikowice, Łężkowice. **Dek. Brzeski:** Brzesko, Okocim. **Dek. Czchowski:** Czchów, Domosławice, Filipowice, Iwkowa, Paleśnica, Przydonica. **Dek. Dąbrowski:** Bolesław, Luszowice, Smęgorzów. **Dek. Dębicki:** Brzeźnica, Czarna, Zawada. **Dek. Gorlicki:** Moszczenica, Turza. **Dek. Grybowski:** Mogilno, Ptaszkowa, Ropa. **Dek. Kolbuszowski:** Niwiska i Trzęsówka. **Dek. Limanowski:** Kamionka Mała, Rybie Nowe. **Dek. Lipnicki:** Wiśnicz Nowy, Rajbrot, Tymowa. **Dek. Łącki:** Grywałd, Młynczyska, Ochotnica Dolna, Ochotnica Górna. **Dek. Mielecki:** Rzędzianowice, Wadowice Górne, Zgórsko. **Dek. Nowosądecki:** Jakubkowice, Mystków, Tęgoborza. **Dek. Pilzneński:** Łęki Górne. **Dek. Radłowski:** Wola Przemykowska i Zdrochec. **Dek. Radomyski:** Jamy, Nagoszyn. **Dek. Ropczycki:** Będziemyśl, Góra Ropczycka, Ropczyce, Witkowice. **Dek. Starosądecki:** Łomnica - Zdrój, Żeleźnikowa. **Dekanat Tuchowski:** Jodłówka Tuchowska, Rzepiennik Biskupi, Siemiechów, Tuchów, Zalasowa. **Dek. Tymbarski:** Jodłownik, Krasne. **Dek. Uścieński:** Strzelce Wielkie, Szczurowa. **Dek. Wielopolski:** Łączki Kucharskie.

Apelujemy usilnie o najrychlejsze nadesłanie zaległych sprawozdań.

II. Wskazania i zarządzenia.

1. O pracę w myśl regulaminu Parafialnej Akcji Katolickiej.

Z prawdziwą radością przychodzi nam stwierdzić, że organizacja Parafialnych Akcji Katolickich dobiega końca. Na 275 parafii — zaledwie 16 parafii nie ma dotąd nominowanego Prezesa Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej. Ponadto obserwacja osobista członków Zarządu Instytutu i nadesłane sprawozdania stwierdzają, iż w wielu parafiach praca Akcji Katolickiej dzięki energii Zarządu Paraf. A. K. rozwija się poprawnie i wielkie przynosi owoce.

Niemniej jednak zauważyć można w znacznej ilości parafii poważne braki. Są one zazwyczaj dwojakiego rodzaju. Zebrania Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej albo nie odbywają się co miesiąc, albo odbywają się, ale nie według programu, podanego w „Posłańcu“, albo wreszcie brak jest na zebraniach Parafialnej Akcji Katolickiej szczerej troski o rozwój życia katolickiego w parafii. Dlatego też bardzo usilnie apelujemy, by wszyscy Prezesi Parafialnej Akcji Katolickiej dołożyli wiele starań, by spełnić sumiennie przyjęte zaszczytne obowiązki i dostosować pracę Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej ściśle do przepisów regulaminu i wskazań Instytutu.

2. Instytut Wyższej Kultury Religijnej.

Z każdej prawie parafii naszej diecezji zapisało się na słuchaczy nadzwyczajnych Instytutu Wyższej Kultury Religijnej po kilka lub kilkanaście osób z nauczycielstwa, z ziemian czy więcej wykształconych członków Akcji Katolickiej. Sekretariat Instytutu wysyła im za pośrednictwem Urzędów Parafialnych co tydzień komplet wykładów. Komplet taki kosztuje 15 groszy. Prosimy tę należytość wysyłać co tydzień lub co miesiąc do naszego Sekretariatu.

Instytut W. K. R. przyjmuje w dalszym ciągu zapisy na słuchaczy nadzwyczajnych; zgłoszonym przesyła się wszystkie dotychczasowe wykłady.

Książeczki legitymacyjne rozpoczniemy wysyłać w przyszłym tygodniu; będziemy wysyłać tym, którzy z góry nadeślą opłatę za nie w kwocie 50 groszy.

3. Rekolekcje zamknięte.

W miesiącu marcu b. r. odbędą się dwie serie rekolekcyj zamkniętych: **w Kadczy,** w willi PP. Golonków w terminie od 6 do 10 marca b. r. dla kobiet członkiń K. S. K. oraz **w Przyszowej,** we dworze PP. Żuk-Skarszewskich w terminie od 21 do 25 marca br. dla druhen z KSMŻ.

Prosimy zgłaszać się wcześnie na rekolekcje zamknięte do wyznaczonych miejscowości.

4. Pielgrzymka do Rzymu.

Pod Protektoratem Ich Eminencji Księży Kardynałów Aleksandra Kakowskiego i Augusta Hlonda wyruszy z Polski w okresie Wielkiejnocy pielgrzymka na uroczystości kanonizacyjne błogosławionego Andrzeja Boboli. Organizacją pielrzymki zajmują się O. O. Jezuici przy pomocy biura podróży Wagon Lits Cook. Będą uruchomione trzy specjalne pociągi: pociąg A wyjedzie 12 kwietnia i jadący tym pociągiem

zwiedzą Wiedeń, Wenecję, Padwę oraz Rzym i wrócą do Polski 22-go kwietnia br. Cena udziału w tym pociągu wynosi 206 zł. Pociąg B, wyjedzie z Polski 13 kwietnia i jadący tym pociągiem zwiedzą Wiedeń, Rzym oraz Padwę i wrócą do Polski 20 kwietnia br. Cena udziału w tym pociągu wynosi 165 zł. Pociąg C, wyjedzie z Polski 13 kwietnia i jadący nim zwiedzą Wenecję, Rzym, Padwę oraz Wiedeń i wrócą do Polski 20 kwietnia br. Cena udziału w tym pociągu wynosi 175 zł.

Najkorzystniej przedstawia się udział w pociągu C. Do podanych kosztów dochodzi opłata za paszport w cenie 13 zł. oraz 5 zł. na opłaty w celu zakupu walut: szylingów i lir włoskich.

Zgłoszenia należy kierować jak najrychlej do Komitetu organizacyjnego Pielgrzymki, Warszawa, ul. Świętojańska 15. Do niniejszego numeru załączamy szczegółowe prospekty pielgrzymki w egzemplarzach, adresowanych do Urzędów Parafialnych. **Prosimy uprzejmie Prezesów Parafialnej Akcji Katolickiej o powiadomienie Instytutu, kto z Ich parafii wybiera się do Rzymu** na uroczystości kanonizacyjne.

5. Kongres Eucharystyczny w Budapeszcie.

Jak wiadomo, w dniach od 25 do 31 maja br. odbędzie się w Budapeszcie Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny. Ponieważ Naczelny Instytut Akcji Katolickiej w Poznaniu podjął się z organizowania jedynej oficjalnej pielgrzymki polskiej do Budapesztu — wobec tego nasz Instytut A. K. w Tarnowie nie będzie organizował osobnej pielgrzymki na ten Kongres. Reflektujący na udział w Kongresie z naszej diecezji — wyjadą do Budapesztu w ogólnopolskiej pielgrzymce. Szczegóły odnośnie do programu i kosztów przejazdu i utrzymania podadzą afisze i pisma katolickie.

Prosimy uprzejmie powiadomić Sekretariat naszego Instytutu, ilu uczestników w parafii wybiera się do Budapesztu.

Sprawa ważna.

Zdarza się dziś bardzo często, że pewne organizacje czy związki o charakterze politycznym zapraszają Kierownictwa Oddziałów Stow. A. K. na zebrania i posiedzenia w celu uzgodnienia pracy i poczynań na terenie miasta czy gromady.

Wobec tego prosimy P. T. Prezesów Parafialnej A. K., aby na najbliższym posiedzeniu Zarządu Parafialnej A. K. przypomnieli Prezesom i Prezeskom Oddziałów że:

1. Akcja Katolicka i jej organizacje muszą bezwzględnie w myśl jej zasad i statutów zachować apolityczność.

2. Wobec tego wszelkie porozumiewanie się czy bywanie na zebraniach zwoływanych przez organizacje o charakterze politycznym Oddziałom naszym jest wzbronione.

3. Każde zaproszenie tego rodzaju należy kierować do Sekretariatów Generalnych właściwych Stowarzyszeń A. K.

4. W wypadkach wątpliwych należy zawsze osiągnąć zgody Zarządu Stowarzyszenia, aby nieznajomością czy brakiem orjentacji w takich rzeczach nie pobłądzić, narażając Akcję Katolicką na wypaczenie jej zasad i dążności.

Dla orjentacji donosimy, że Diecezjalne Zarządy Stow. A. K. do żadnej organizacyjnej współpracy z organizacjami o charakterze politycznym nie dopuszczą, choćby to nawet były ugrupowania polityczne wybitnie katolickie — a to ze względów zasadniczych.

C A R I T A S

1. Dobroć.

TE Z MAŁYCH CNÓT...

Nie ma człowieka, któryby nie doznał w życiu swoim dobroci od swoich bliźnich. Od takich bliźnich, od których miał prawo oczekiwać dobroci, ale też od takich, od których dobroć przychodziła zupełnie nieoczekiwanie i jakże często niezasłużenie. I wtedy wzbudzała specjalną radość i wdzięczność.

Są ludzie, którzy dobroć posiadają wrodzoną. Wszystko co czynią, robią to z całą życzliwością i serdecznością. Życzą bliźniemu tego. czego sami pragnęli by dla siebie i oszczędzają mu tych przykrości, których pragnęliby sami sobie zaoszczędzić. Każde cierpienie ludzkie wywołuje w nich smutek i chęć ulżenia niedoli. Dla tych ludzi czynienie dobrze jest rzeczą bardzo łatwą. Niema dnia, ażeby nie znaleźli sposobności do wykonania choć kilku aktów dobroci.

Ale są inni ludzie. Tacy, którzy chcą być dobrzy — ale znajdują tysiące przeszkód ku temu. Ciągle spotyka ich niewdzięczność, kłamstwo, zuchwalstwo, wyzwiska. Jak tu odpłacić się dobrocią! I wtedy potrzeba zaparcia się, ofiary, wysiłku szlachetnego. Bo przecież działacz charytatywny obowiązkowo, z urzędu niejako, musi wykrzesać w sobie taką skłonność, która pomoże mu oddawać zawsze dobrym za złe. modlitwą za podłość i przekleństwo, dobrodziejstwem za kłamstwo. Zniknie wtedy wszelkie uprzedzenie. Dobre, łagodne słowo uśmierzy gniew. Dobroć wyświadczona w nagrodę przyniesie radość i szczęście. Dobroć doznana zdziała cuda w sercach tych wszystkich cierpiących i nieszczęśliwych, którzy mało zaznali w życiu radości. dobroci, za, to dużo opuszczenia i nienawiści.

Bo człowiek dobry nigdy nie powie, że ludzie są źli i niedoskonali — ani też — patrząc na nieszczęśliwych lub w potrzebie będących, nie powie, że to nieszczęście słusznie ich spotyka. Człowiek dobry przekonany jest bowiem, że bliźni cierpiący jest godzien pożałowania, bo cierpi — i dlatego smuci się z nieszczęścia bliźniego.

Człowiek dobry nigdy nie zatapia umysłu swego w dobrach tego świata, w jego bogactwie, zaszczytach. Dlatego zawsze skromny jest i chętny do dobrego słowa, przyjaznego uśmiechu i ofiary swego czasu, pracy — a wszystko to ściśle łączy się z praktyką miłosierdzia. Bo jak mówi św. Tomasz z Akwinu:

„Tylko dobroć doskonała potrafi usunąć braki i nędzę“.

2. Charakter nadprzyrodzony akcji miłosierdzia.

Tak Bóg zawyrokował w mądrości Swojej, że cnota miłosierdzia rodzić się ma w duszy chrześcijanina jako owoc miłości Boga i bliźniego. Jeżeli więc mowa jest o miłosierdziu, nie takim ludzkim z nawyku czy wygody czy obawy przed jakimś nieszczęściem wypływającym, ale o miłosierdziu prawdziwym, wtenczas przede wszystkim trzeba sobie w duszy utrwalić tę chrześcijańską miłość Boga i bliźniego, aby potem, przez miłosierdzie stać się podobnym do Boga.

Aby umieć działać po „bożemu”, trzeba wpierw żyć „życiem bożym”, trzeba umieć patrzeć „okiem bożym” na dziejowe stosunki, na

bliźnich naszych, oczyma oświeconymi światłem nadprzyrodzonym. kierującymi się zasadami wiary św. Działać zaś trzeba, jakoby „ręką bożą” za pomocą miłości nadprzyrodzonej, które nas łączy z Bogiem. I dlatego nasze miłosierdzie musi czerpać siły swoje w źródle nadziemskim, w Bogu. Bliźniemu spieszymy z pomocą, jako dziecku bożemu, które dlatego, szczególnie nam jest drogie. Zrozumienie takiego miłosierdzia będzie możliwe przeto jedynie u tych, którzy w pierwszym rzędzie biorą wzgląd na duszę człowieka, dla których dusza jest częścią najważniejszą i pierwszą w niesieniu pomocy bliźniemu. Wtedy rodzi się ta jałmużna, ten prawdziwie dobry uczynek. pogłębiony przez to, że spełniamy go przede wszystkim dla Boga. I dopiero od Boga wraca promień łaski i nagrody na miłosierdzie czyniącego oraz na ubogiego.

Dobro dusz musi być największą naszą troską. Wiemy, że nędza i opuszczenie do Kościoła nie zbliża. Ludzie z powodu złych warunków materialnych specjalnie łatwo popadają w nędzę moralną. I jeżeli bogactwo tak często odwodzi od Boga i jest ciężkim długiem zaciągniętym wobec społeczeństwa, długiem tak ciężkim, że Chrystus nie wahał się powiedzieć: „biada wam bogacze” — to ileż łatwiej trafią do serc ludzi pozbawionych pracy i chleba słowa agitatora komunistycznego, aniżeli nasze piękne i górne słowa, jeżeli nie będą poparte, prawdziwą czynną miłością, tą miłością, której źródłem jest sam Bóg.

Takie miłosierdzie wtedy nie będzie pogrążać bliźnich w nędzy ostatecznej, t. j. w wątpieniu i rozpaczy, ale budzić w nich będzie wciąż na nowo z całej duszy wiarę w Boga, w Opatrzność, w sprawiedliwość i miłość społeczną.

Nic nie da większego zadowolenia, nie uszlachetni, nie podniesie duchowo, jak tak praktykowana miłość chrześcijańska — ta wielka Caritas.

Nic tak nie podniesie powagi i poszanowania dla Kościoła katol., nie uratuje dusz dla Boga, jak tak praktykowana — wielka Caritas.

3. Drugi etap pracy przy rozpoczynaniu działalności „Caritas“.

Skoro poza nami już jest największa trudność — wyszukanie kandydatki na Siostrę Parafialną przystępujemy teraz zdecydowanie i śmiało do dalszej pracy.

Siostra Parafialna, aczkolwiek przepełniona duchem prawdziwego miłosierdzia i kierowana trwałą, silną chęcią i wolą ofiarnej pracy dla dobra bliźnich w parafii, często wolna od obowiązków rodzinnych, jednak nie może zasięgiem swoim objąć całej, nieraz bardzo rozległej parafii. A nie może się przenigdy zdarzyć, aby gdzieś w zamkniętym od świata przysiołku, czy trudno dostępnym, w odosobnieniu będącym mieszkanku, był Chrystus cierpiący — czy chorobę, czy osamotnienie i opuszczenie.

Dlatego Siostra Parafialna, aby udoskonalić swoje „oko” wypatrujące „dzień i noc, gdzie komu czego nie dostaje” — wybiera sobie osoby podobnie jak one ofiarne, i chętne, — podobnie jak ona swobodnie dysponujące czasem, — na Pomocnice. Wszędzie tam, gdzie nie dosięga z jakich kolwiek przyczyn ręka S. Parafialnej, tam jest

jej zastępczyni, z urzędu, i w imieniu Kościoła sprawujące rolę „pogotowia ratunkowego” na określonym z góry terenie, czy dzielnicy miasta, czy wioski — zastępczyni, zwana Pomocnicą Siostry Parafialnej. Pomocnice te są w ścisłym porozumieniu z S. Parafialną. Donoszą jej — na specjalnym zebraniu — na jakie napotkały potrzeby i wspólnie radzą jak złemu zaradzić.

Siostra Parafialna i jej Pomocnice są tym świętym ogniem, który rozpala wśród wszystkich parafian potrzebę uczynków dobrych, czy to przez sprawowanie bezpośr. opieki, czy też budzenie ofiarności na cele ubogich.

4. Książkowość w Oddziele „Caritas“.

W celu kontroli, porządku i statystyki, postanowił Diec. Związek „Caritas“, wprowadzić do Oddziałów „Caritas“ kartki dla ubogich. W tym celu każda Opiekunka ubogiego zapisywać będzie skwapliwie i dokładnie każdą swoją wizytę u ubogiego, oraz każdy datek, zaniesiony bądź od siebie, badź od Oddziału. Dla pomocnic jest osobny zeszyt, przeznaczony do zapisywania, co poszczególni ubodzy otrzymali w ciągu miesiąca. S. Parafialna natomiast w osobnym zeszycie zapisuje, ile wynosiła pomoc ubogim w całej parafii. Zeszyty te, w cenie 50 gr. (dla Siostry Parafialnej), 25 gr. (dla Pomocnicy) i 2 gr. (kartka dla Opiekunki) są do nabycia w Sekretariacie „Caritas” w Tarnowie.

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

1. Szkolenie kandydatów.

Niezmiernie ważną rzeczą jest przygotowanie i szkolenie tych, którzy zgłaszają się na członków Oddziału KSM. Okres zimy i wczesnej wiosny sprzyja pracy propagandowej pozyskiwania nowych członków. Dlatego też Kierownictwo winno z całą pilnością dbać o to, by nowozgłaszający się na członków naszej organizacji przeszli okres kandydatury i by w tym okresie byli wszechstronnie pouczeni o Akcji Katolickiej, o jej celach i hasłach, o jej strukturze organizacyjnej, oraz by kandydaci zaznajomili się ze statutem KSM. i z obecnym stanem i duchem pracy naszej organizacji.

Katolicki Związek Mężów w Warszawie ustalił sposób przyjmowania kandydatów na członków Oddziałów KSM., wydając specjalny regulamin. Podajemy niniejszym ponownie ten regulamin do wiadomości i **polecamy przeczytać go na najbliższym posiedzeniu Kierownictwa** i dostosować się do niego ściśle i sumiennie.

§ 1. Przyjęcie kandydata na członka zwyczajnego Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Mężów poprzedza okres kandydatury stosownie do art. 12 statutu KSM.

§ 2. Kandydata wprowadza dwóch członków zwyczajnych Oddziału.

§ 3. Kandydat powinien bywać na wszystkich zebraniach Oddziału. Poza tym ma obowiązek uczęszczać na zebrania kandydatów.

§ 4. Kierownictwo Oddziału wespół z Ks. Asystentem zajmuje się przygotowaniem kandydatów na członków Stowarzyszenia.

§ 5. Przygotowanie ma obejmować:
a) ogólne wiadomości o Akcji Katolickiej;
b) znajomość struktury organizacyjnej Akcji Katolickiej w Polsce:
c) znajomość ogólna statutu Katolickiego Stowarzyszenia Mężów.

§ 6. Po przejściu okresu kandydatury Kierownictwo wyraża zgodę na przyjęcie kandydata w poczet członków Stowarzyszenia.

Od tej chwili nowoprzyjęty członek zyskuje pełne prawa, przysługujące mu na podstawie art. 13 statutu KSM., oraz korzysta z wszelkich odpustów i przywilejów, nadanych Akcji Katolickiej przez Stolicę świętą.

§ 7. O ile Kierownictwo uzna, że dany kandydat budzi pewne zastrzeżenia co do swego życia prywatnego, rodzinnego, zawodowego, czy publicznego, zaniedbuje swe obowiązki lub nie wykazuje głębszego zainteresowania się pracami Oddziału, Kierownictwo może okres kandydatury przedłużyć lub odmówić przyjęcia w poczet członków bez podawania powodów.

§ 8. Nowoprzyjęci członkowie składają na ręce ks. Asystenta Oddziału przyrzeczenie następującej treści: „Przyrzekam uroczyście, jako członek Katolickiego Stowarzyszenia Mężów, dążyć do urzeczywistnienia w sobie pełni życia chrześcijańskiego, przejąć się duchem apostolskim, miłować Stowarzyszenie, być karnym wobec jego władz i praw i chętnie spełniać pracę dla Stowarzyszenia".

Przyjmując to przyrzeczenie, ks. Asystent mówi:

„Jako Asystent Kościelny Oddziału przyjmuję to Wasze przyrzeczenie i wierzę, że wytrwacie, jako przyrzekliście, w służbie Chrystusa-Króla. Najświetsze Serce Zbawiciela niech Wam w pracy tej błogosławi".

Członkowie nowoprzyjęci po złożeniu przyrzeczenia otrzymują odznakę Stowarzyszenia.

§ 9. Składanie przyrzeczenia i wręczenie odznaki nowym członkom zaleca się urządzać w sposób uroczysty w dogodnych dla Oddziału terminach, a zwłaszcza: 1) w uroczystość Najśw. Serca Jezusowego, jako w święto patronalne Katolickiego Stowarzyszenia Mężów; 2) w uroczystość Chrystusa-Króla, w święto całej Akcji Katolickiej; 3) ewentualnie w uroczystość św. Józefa, patrona rodzin katolickich.

2. Tworzenie Oddziałów KSM. po pojedynczych gromadach.

Zauważamy w diecezji naszej takie fakty, że istnieje w większych nawet parafiach jeden tylko Oddział KSM. Jeśli do Oddziału należą mężczyźni ze wszystkich gromad — natenczas Oddział jest bardzo liczny i praca wychowawcza napotyka na duże trudności. Ponadto taki Oddział urządza zebrania zwyczajnie po prymarii lub po sumie. Członkowie zmęczeni nabożeństwem w kościele — nie korzystają należycie ze zebrania. Bywa niekiedy znów tak, że do Oddziału ogólno parafialnego należą mężczyźni z jednej lub z dwu gromad — a reszta gromad pozostaje poza zasięgiem Akcji Katolickiej. Dlatego też tak ważną rzeczą jest tworzenie Oddziałów KSM. po pojedynczych gromadach. Oddział wtenczs może się zbierać w niedzielne popołudnia, jest niezbyt liczny, więc praca wychowawcza pojedynczych członków jest wydatniejsza, członkowie mają na uwadze potrzeby życia katolickiego swego środowiska i w poczuciu odpowiedzialności za nie starają się prowadzić intenzywną pracę apostolską. Ponadto ponieważ w mniejszym Oddziale każdy niemal członek musi podjąć się jakiejś pracy dla Oddziału, czy to wygłosić referat, czy przyczynić się do przygotowania

uroczystości organizacyjnej, czy przeprowadzić zadanie apostolskie — wzrasta samodzielność członków i Oddziału.

Niech to wezmą pod baczną uwagę członkowie Kierownictwa KSM. i starają się w większych parafiach tworzyć Oddziały po pojedynczych gromadach. Doświadczenie kilkuletnie wykazało, że takie ujęcie pracy w większych parafiach przynosi znakomite owoce.

3. Niespełniony obowiązek.

Sprawozdania z działalności Oddziałów KSM. nie nadesłali do 22 lutego br. prezesi z następujących miejscowości:

Okręg Tarnoski miejski: Gumniska, Klikowa, Rzędzin i Tarnowiec. **Okręg Tarnowski zamiejski:** Łukowa. **Okręg Baranowski:** Górki, Jaślany, Padew. **Okręg Biecki:** Biecz, Kryg, Lipinki, Wójtowa i Żurowa. **Okręg Bobowski:** Jastrzębia i Zborowice. **Okręg Bocheński:** Brzeźnica, Chodenice, Jodłówka, Kurów, Łapczyca, Łężkowice. **Okr. Czchowski:** Faściszowa, Iwkowa, Przydonica, Zakliczyn. **Okr. Dąbrowski:** Gręboszów, Lipiny, Luszowice, Odporyszów, Otfinów, Olesno i Kłyż. **Okr. Dębicki:** Straszęcin. **Okr. Gorlicki:** Bystra. **Okr. Grybowski:** Grybów, Mogilno, Polna, Ropa. **Okr. Kolbuszowski:** Niwiska. **Okr. Lipnicki:** Tymowa, Wojakowa. **Okr. Łącki:** Łukowica, Młynczyska, Szczawnica, Wola Piskulina, Wola Kosnowa, Szczereż. **Okr. Mielecki:** Rzędzianowice, Wadowice Górne, Rzemień. **Okr. Nowosądecki:** Chełmiec Polski, Michalczowa, Mystków, Wielogłowy. **Okr. Pilzneński:** Gorzejowa, Machowa, Podlesie, Żwiernik. **Okr. Radłowski:** Wierzchosławice, Wola Przemykowska. **Okr. Radomyski: Jamy. Okr. Ropczycki:** Będziemyśl, Chechły, Ostrów. **Okr. Starosądecki:** Tylicz. **Okr. Tymbarski:** Krasne i Wilkowisko. **Okr. Uścieński:** Górka, Niedzieliska, Rajsko, Rząchowa. **Okr. Wojnicki:** Jastew, Mikołajowice, Miłówka.

Dotąd nadesłano 313 sprawozdań. Oczekujemy z niecierpliwością nadesłania zaległych sprawozdań.

4. Komunikaty Zarządu KSM.

Odznakę organizacyjną winien posiadać i nosić każdy członek KSM. Niech Kierownictwa zachęcają naszych członków do zakupywania sobie odznak organizacyjnych i stałego ich noszenia. Poznajemy się przez to na zebraniach, jarmarkach, odpustach i t. p. Odznaka z metalu w lepszym wykonaniu kosztuje 75 gr., w tańszym gatunku 40 gr.

Legitymację organizacyjną również winien posiadać każdy członek. Legitymacja kosztuje 2 i pół grosza.

Książkowość winno mieć każde Kierownictwo. Kosztuje ona w komplecie 4.20 zł.

Odznaki, legitymacje i książkowość zamawiać należy w naszym Sekretariacie KSM., Tarnów, plac Katedralny 6.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

1. Posiedzenie Zarządu KSK.

Posiedzenie Zarządu KSK. w pełnym składzie odbędzie się w piątek dnia 11 marca br. o godz. 10.30 w lokalu Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet — Tarnów, plac Katedralny 6.

Wszystkie PT. Członkinie Zarządu KSK. otrzymają specjalne zaproszenie wraz z dokładnym programem obrad, w czasie których poruszone zostaną niezmiernie doniosłe sprawy, dotyczące dalszej pracy w KSK.

2. Po Zjazdach Prelegentek KSK.

W myśl polecenia Zarządu KSK. dnia 2 lutego br. odbyły się Zjazdy Prelegentek KSK. po wszystkich Okręgach z wyjątkiem trzech Okręgów, w których Zjazd Prelegentek odbędzie się w połączeniu z wiosennym posiedzeniem Kerownictwa Okr.

Dokładne zestawienie ilości Prelegentek KSK. i odbytych przez nie odwiedzin Oddziałów w pojedynczych Okręgach podamy w następnym okólniku.

Dla wiadomości PT. Prelegentek KSK. donosimy, że w piątek 18 lutego br. odbyło się posiedzenie Prezydium Koła Prelegentek, na którym m. in. sprawami omawiana była sprawa Plenarnego Zebrania Koła Prelegentek KSK., które to zebranie w myśl Regulaminu ma odbyć się w połączeniu z III. Zjazdem Delegowanych KSK., który odbyć się ma 15 maja br. w Starym Sączu. Program tego zebrania przedstawiony zostanie do zatwierdzenia Zarządowi KSK. w dniu 11 marca br.

3. Uroczystość Patronalna KSK.

Zarząd KSK. opracował program Uroczystości Patronalnej KSK. w roku 1938, który podany został Kierownictwom Oddziałów w specjalnym Okólniku, wysłanym do Oddziałów dnia 22 lutego br.

Dnia 26 lutego br. został wysłany do Oddziałów **Materiał pomocniczy do** urządzenia Uroczystości Patronalnej KSK., a więc szkice referatów: „Radosny to dla nas dzień" i „Matka — krzewicielką sprawiedliwości, pokoju i miłości w życiu społecznym" oraz dwa obrazki sceniczne: „Zwiastowanie" w opracowaniu Teresy Szyrajew i „Przez Marię do Jezusa".

Zarząd KSK. poleca Oddziałom jak najstaranniejsze urządzenie i przeprowadzenie Uroczystości Patronalnej, która winna się stać okazją dla propagandy Akcji Katolickiej i naszego drogiego KSK.

Sprawozdanie pisemne z przebiegu Uroczystości Patronalnej złożą Prezeski Oddziałów na ręce Prezesek Okr. w czasie wiosennego posiedzenia Kierownictwa Okręgu.

PROGRAM UROCZYSTOŚCI PATRONALNEJ.

We czwartek dnia 24 marca 1938 r.:

Spowiedź św. i wspólna Droga Krzyżowa na przeproszenie Pana Jezusa za niesprawiedliwości i krzywdy, jakie szerzą się dziś na świecie. **Członkinie KSK.** winny przed odprawieniem Drogi Krzyżowej postarać się o to, aby — jeśli to tylko możliwe — pogodzić osoby poważnione czy w swojej rodzinie, czy może w sąsiedztwie, aby spełnić czyn apostolski dla zapanowania zgody i pokoju między ludźmi.

W piątek dnia 25 marca 1938 r.:

Godzinki do Najśw. Marii Panny.

Uroczysta Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu.

Wspólna Komunia św.

Akt ofiarowania się Najśw. Marii Pannie, odmówiony po Mszy św. przez cały Oddział.

Wspólne śniadanie — (jeśli możliwe).

Uroczyste zebranie Oddziału KSK. w/g następującego programu:
1. **Odśpiewanie „Anioł Pański".**
2. **Powitanie** przez Prezeskę Oddziału.
3. **Referat:** „Radosny to dla nas dzień".
4. **Przyrzeczenie uroczyste** w/g instrukcji dla kandydatek.
5. **Odnowienie przyrzeczenia** przez cały Oddział
6. **Przemówienie** Czcigodnego Ks. Asystenta.
7. **Deklamacja** lub **śpiew** (dowolne).
8. **Modlitwa „Pod Twoją obronę"** w intencji członkiń, które składały uroczyste przyrzeczenie, aby spełniły wzniosłe zadanie apostolskie.

W sobotę dnia 26 marca 1938 r.:

Członkinie KSK., którym czas i warunki na to pozwolą, **wezmą udział we Mszy św. i przyjmą Komunię św. w tej intencji,** aby **zgoda i pokój zapanowały** w rodzinach naszych, gminach, parafii, diecezji, w całym kraju i w całym świecie. — Po Mszy św. odmówia wspólnie specjalną modlitwę o pokój.

W niedzielę dnia 27 marca 1938 r.:

Rano: **Wspólny udział** Członkiń KSK. **we Mszy św. i wspólne przystąpienie do Stołu Pańskiego** w tej intenji, aby miłość zapanowała w społeczeństwie i aby akcja miłosierdzia „Caritas" jak najprędzej i jak najlepiej rozwinęła się po naszych parafiach. Po południu: **Wieczornica** w/g następującego programu:
1. **Odśpiewanie:** „Anioł Pański".
2. **Powitanie** zebranych przez Prezeskę Oddziału KSK.
3. **Referat:** „Matka krzewicielką sprawiedliwości, pokoju i miłości w życiu społecznym".
4. **Pieśń:** „Zdrowaś Mario".
5. **Obrazek sceniczny** p. t.: „Zwiastowanie" w 2 odsłonach.
6. **Pieśń:** „Serdeczna Matko".
7. **Obrazek:** „Przez Marię do Jezusa".
8. **Zakończenie pieśnią:** „Królowej Anielskiej śpiewajmy".

4. Instrukcje dla kandydatek KSK.

Zarząd KSK. opracował Instrukcję dla kandydatek KSK. Wysłana ona została do Oddziałów dnia 26 lutego br. Do każdej Instrukcji dołączony został statut KSK. dla zaznajamiania kandydatek z naszymi prawnymi przepisami organizacyjnymi.

Instrukcja dla kandydatek składa się z czterech części:
I. — Pouczenie dla Kierownictwa Oddziału.
II. — Pouczenie dla Kierowniczki kandydatek.
III. — Programy zebrań z kandydatkami.
IV. — Materiał pomocniczy przy szkoleniu kandydatek.

Kierownictwo Oddziału KSK. wyznaczy Kierowniczkę kandydatek, wręczy jej Instrukcję wraz ze statutem i poleci organizować zebrania z kandydatkami. Termin i miejsce zebrania z kandydatkami winna podać Kierowniczka kandydatek na posiedzeniu Kierownictwa lub Prezesce Oddziału KSK.

5. Pogadanki na zebranie ogólne.

Dnia 12 lutego br. wysłana została do Oddziału pogadanka 1/38 p. t. „Wartość życia ludzkiego" Następne pogadanki 2/38 p. t. „Znacznie rodziny dla życia społecznego" i 3/38 p. t. „Dziecko — jego wartość społeczna" zostały wysłane do Oddziałów dnia 26 lutego br.

6. Zjazdy dla zastępowych.

Projektowane Zjazdy dla zastępowych odbywać się będą, począwszy od 24 kwietnia br. aż do 7 sierpnia br. w 18 punktach diecezji. Terminy tych Zjazdów, jak również ich program zostaną ustalone na posiedzeniu Zarządu KSK. w dniu 11 marca br. Niechaj więc Oddziały, które dotąd nie mają zastępów, lub nie założyły zastępów w tej ilości, jaka byłaby pożądana dla dobra sprawy — uczynią to jak najprędzej, gdyż Zjazdy dla zastępowych staną się na pewno zachętą do pracy, a także okazją do pouczenia w pewnych sprawach, zwiazanych ze sposobami pracy w zastępach.

7. Wiosenne posiedzenie Kierownictw Okr.

W myśl Regulaminu dla Okręgów Stow. A. K. na wiosnę odbywa się zwykle posiedzenie Kierownictwa Okręgu. Termin i program tych posiedzeń ustali Zarząd KSK. — Do Prezesek Oddz. KSK. nadesłany zostanie w tej sprawie jeszcze specjalny Okólnik. — Między innymi sprawami na posiedzeniu Kierownictwa Okręgu omawiane będą wyjazdy Prelegentek do Oddziałów. — Niechaj Kierownictwa ustalą sobie termin, na który zaproszą Prelegentkę, aby Prezeska Oddziału mogła na tym posiedzeniu Prelegentkę zaprosić. — Omówić należałoby również sprawę dojazdu Prelegentki i ewentualnego zwrotu kosztów.

8. Zlot diecezjalny KSK. i III. Zjazd Delegowanych KSK.

Zlot diecezjalny KSK. i III. Zjazd Delegowanych KSK. odbędą się **w Starym Sączu dnia 15 maja br.**

Na posiedzeniu Prezydium Zarządu KSK. uchwalono uruchomienie 7 pociągów popularnych z tym jednakże zastrzeżeniem, że do każdego zgłosi się 500 członkiń KSK.

W Zjeździe Delegowanych KSK. biorą udział: **Zarząd KSK., Prezeska i Delegatka z każdego Oddziału** (Delegatka jedna na każdą rozpoczętą setkę członkiń!), oraz **Prelegentki.** — **W Zlocie diecezjalnym KSK.** mogą brać udział **wszystkie Członkinie KSK. i kandydatki.**

Pociągi popularne praponujemy z następujących miejscowości:

1. **Padew Narodowa** — cena biletu 6.10 zł.
2. **Sędziszów Młp.** — cena biletu 5.30 zł.
3. **Szczucin** — cena biletu 5.30 zł.
4. **Bochnia** — cena biletu 5 zł.
5. **Tarnów** — cena biletu: 3.90 zł
6. **Zagórzany** — cena biletu 2.80 zł.
7. **Dobra** — cena biletu 2.60 zł.

Zgłoszenia na przypuszczalną ilość uczestniczek z każdego Oddziału — z podaniem stacji wyjazdu i pociągu, którym chcą jechać — winna każda Prezeska Oddziału podać na piśmie Prezesce Okr. na posiedzeniu Kierownictwa Okregu.

9. Przypominamy!

1. O zgłoszeniu ilości prenumeratorek „Własnymi Siłami" i o propagandzie dalszej na rzecz naszego pisma, gdyż z powodu podniesionej ceny kosztów o 15% Redakcja nie mogłaby wydawać dodatku „Dbaj o zdrowie", jak również wydać świątecznego numeru. Z okazji Uroczystości Patronalnej

może Oddziały zareklamują „Własnymi Siłami". — Prenumeratę wpłacać będzie można na posiedzeniu Kierownictwa Okręgu!

2. **O sprawozdaniach rocznych!** — Jeszcze szereg Oddziałów nie nadesłało nam rocznych sprawozdań! Czas już najwyższy!

3. **O wpłaceniu opłat organizacyjnych** — jeśli tylko możliwe na posiedzeniu Kierownictwa Okręgu i przed Zjazdem Delegowanych! — Niech karność nasza i obowiązkowość wzrastają!

10. Wyjaśniamy!

Dodatek „Dbaj o zdrowie" Nr. 2/38 zostanie wysłany razem z Nr. 3/38. Wskutek nieporozumienia tylko nie został dołączony do lutowego numeru „Własnymi Siłami".

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1. Ogólnopolski Konkurs Muzyczny Katol. Związku Młodzieży Męskiej.

Z okazji Zlotu KZMM. w dniu 17 i 18 września 1938 r. w Częstochowie odbędzie się Ogólnopolski Konkurs Muzyczny KZMM. zespołów muzycznych i śpiewaczych KSMM. z całej Polski.

Do Ogólnopolskiego Konkursu Muzycznego KZMM. stanąć mogą tylko zespoły wyeliminowane poprzednio na konkursach poszczególnych Stowarzyszeń, które odbyć się muszą do końca czerwca 1938 r. Tak więc **Ogólnopolski Konkurs** będzie poprzedzony **Konkursami Stowarzyszeniowymi**, które dla swoich Oddziałów przeprowadzą poszczególne KSMM.

Eliminacji dokona stowarzyszeniowy sąd konkursowy, złożony z fachowców.

Do konkursów stanąć mogą następujące zespoły: a) orkiestry dęte, b) orkiestry mandolinowe, c) chóry kilkugłosowe, d) chóry jednogłosowe, e) zespoły regionalne (skrzypce i kobza, kapela góralska i t. p.).

Wszystkie wyżej wyliczone zespoły, z wyjątkiem zespołów regionalnych i chórów jednogłosowych, dzielą się ponadto na dwie kategorie. W kategorii pierwszej stają te zespoły, których dyrygenci podejmą się wykonania utworu zadanego dla pierwszej kategorii. Utwór ten wymagać będzie dobrej obsady i odpowiedniej techniki muzyków. ew. śpiewaków. Inne zespoły stają do konkursu w kategorii drugiej.

Dokładny regulamin konkursu prześlemy zainteresowanym Oddziałom, które zgłoszą się do Sekretariatu KSMM.

2. Kursy handlowe.

Dnia 10 marca br. o godz. 16 rozpocznie się w Tarnowie kurs przysposobienia kupieckiego. Potrwa on do dnia 30 marca br. włącznie. Opłata za kurs wyniesie 5 zł. Za mieszkanie, utrzymanie, światło, opał i t. d. płacić będą uczestnicy 25 zł. Ci więc, którzy będą korzystać z mieszkania, opłacać muszą razem 30 zł.

Niebawem odbędzie się kurs przysposobienia kupieckiego w Dębicy. Uczestnicy wpłacą na koszta zakwaterowania i utrzymania wraz z opłatą za kurs 30 zł. Ci, którzy nie będą korzystać z kwater i jedzenia, złożą tylko opłatę kursową w wysokości 8 zł.

W Tarnowie należy się zgłosić po informacje w godzinach między 10 a 15 w Sekretariacie KSMM. w dniu 10 marca br.

O kursie w Dębicy zgłoszeni otrzymają jeszcze wyjaśnienia.
Zgłoszenia na kurs do Dębicy przyjmuje Sekretariat KSMM. do 8 marca.
Na kursy handlowe mogą być przyjęci druhowie, którzy ukończyli 17 lat Poniżej tego wieku kandydatów nie przyjmujemy.

3. Zlot ogólnopolski w Częstochowie.

Jak już donosiliśmy w naszych okólnikach, w roku bieżącym w dniach 17 i 18 września odbędzie się ogólnopolski zlot KSMM. w Częstochowie. Zlot katolickiej Młodzieży musi wypaść imponująco, nie tylko pod względem liczby, ale także jakości. Druhowie muszą pokazać, że karnością, wyglądem zewnętrznym, umundurowaniem, zachowaniem się nie ustępują nikomu.

Zlot ogólnopolski — to sprawa nas wszystkich. Dopomóc młodzieży do wzięcia udziału w zlocie muszą starsi, ale młodzież sama ma bardzo wiele do zrobienia. Przede wszystkim już teraz trzeba:

1. Ustalić liczbę biorących udział w zlocie.
2. Założyć książeczkę P. K. O., by zbierać oszczędności.
3. Postarać się o mundury organizacyjne lub stroje regionalne.
4. Wyćwiczyć solidnie musztrę, by na zlocie wszystko poszło sprawnie.
5. Zastanowić się, czy Oddział nie mógłby wziąć udziału w konkursie muzycznym Związku.

W zlocie mogą wziąć udział tylko druhowie i członkowie współpracujący lub honorowi. W najbliższym czasie prześlemy Oddziałom materiały propagandowe dla zlotu.

W związku ze zlotem wydał Związek pieśni zlotowe, które będziemy śpiewać w czasie nabożeństw i poza nabożeństwami. Komplet, składający się z 20 egz. broszurek z tekstem pieśni i jednym egz. nut kosztuje 60 gr. Każdy druh powinien mieć taki tekst. Oddziały powinny wcześniej zamówić komplety, by móc dobrze przećwiczyć pieśni i piosenki. Do nabycia w Kiosku.

Wyznacza się następujące utwory konkursowe:

a) Orkiestry dęte. Pierwsza kategoria: Polonez z op. „Halka" St. Moniuszki, w opr. F. Konopaska (Gebethner i Wolf, cena 10 zł.); — druga kategoria Dwa marsze w opr. St. Kwaśnika — 1) Podhalanin. 2) Rym, cym, cym (Ostoja, cena 3 zł.).

b) Orkiestry mandolinowe. Pierwsza kategoria: Polonez „Łza" F. Tymolskiego (G. Sayfart, cena 1.20 zł.). — Druga kategoria: „Z Wielkopolskiej roli" Suita ludowa w opr. St. Kwaśnika (Ostoja, cena 3 zł.).

c) Chóry wielogłosowe. Pierwsza kateogria: „Weseli i mocarni", mel. St. Moniuszki, opr. J. Galla, tekst L. Turkowskiego (Ostoja, cena 20 gr.). Druga kategoria: „Hej KSM. nasze" ks. A. Chlondowskiego, pieśń ze śpiewnika „O pieśni leć" (Nr 7) (Ostoja, cena 2 zł.).

Dla chórów jednogosowych i dla zespołów regionalnych nie wyznacza się utworów , zalecając im, aby wykonały pieśni i tańce ludowe. Chórom poleca się korzystanie ze śpiewnika „O pieśni leć", wspomnianego wyżej.

4. Sprawozdania roczne.

Kilkadziesiąt niekarnych Oddziałow nie przysłało nam jeszcze sprawozdań rocznych. Prosimy uprzejmie PT. Prezesów P. A. K., by zbadali, czy ich Oddziały KSMM. spełniły ten obowiązek. W najbliższych dniach bę-

dziemy zmuszeni wysłać tym Oddziałom upomnienia. A szkoda tracić cenny czas i pieniądze na takie rzeczy.

5. Ważne dla Okręgów: Dębickiego, Dąbrowskiego i Nowosądeckiego.

W miesiącu marcu dokonają delegaci Katol. Stow. Młodzieży Męskiej wizytacji Oddziałów w Okręgu. Wykaz terminów wizytacji podany jest poniżej.

Wizytowany Oddział powinien na wyznaczony termin:

1) Zwołać nadzwyczajne zebranie ogólne wszystkich druhów i kandydatów.

2) Przygotować na to zebranie normalny program własny.

3) Przygotować posiedzenie Kierownictwa, na którym dokona delegat odprawy Kierownictwa.

4) Przygotować na tę odprawę całą księgowość Oddziału do przeglądu.

Początek zebrań wizytacyjnych: przedpołudniowych o godz. 9, popołudniowych o godz. 14 min. 30.

Dla informacji podaje się, że delegaci nocują tam, gdzie wypada wizytacja popołudniowa.

Uprasza się Przewielebnych Księży Asystentów i Kierownictwa Oddziałów o przyjście z pomocą będącemu w podróży delegatowi. Chodzi głównie o użyczenie noclegów i zorganizowanie dojazdów do poszczególnych Oddziałów.

Poleca się ścisłe przestrzeganie punktualności.

Okręg Dębicki: 9 marca po poł. Czarna; 10 marca przed poł. Straszęcin, po poł. Gumniska Fox; 11 marca przed poł. Brzeznica, po poł. Zawada; 12 marca przed poł. Stobierna, po poł. Lubzina. 13 marca w niedzielę Oddziały dębickie w Dębicy i w tym samym dniu o godz. 12 w Dębicy odbędzie się zebranie Kierownictwa Okręgu Dębickiego.

Okręg Dąbrowski: 12 marca po poł. Słupiec; 13—17 marca przed poł. Oddziały parafii Szczucin; 17 marca po poł. Mędrzechów; 18 marca przed poł. Kupienin, po poł. Bolesław; 19 marca przed poł. Samocice, po poł. Gręboszów; 20 marca po poł. Pilcza Żelichowska; 21 marca przed poł. Olesno, po poł. Ćwików. 22 marca zebranie prezesów wyżej wymienionych Oddziałów w Mędrzechowie.

16 marca przed poł. Żabno, po poł. Otfinów; 17 marca przed poł. Odporyszów, po poł. Laskówka Chor; 18 marca przed poł. Dąbrowa, po poł. Szarwark; 19 marca przed poł. Luszowice, po poł. Smyków; 20 marca po poł. Nieczajna; 21 marca przed poł. Radgoszcz, po poł. Smęgorzów. 22 marca zebranie prezesów wyżej wymienionych Oddziałów w Dąbrowie.

Okręg Nowosądecki: 28 marca po poł. Jakubkowice, 29 marca przed poł. Tęgoborze, po poł. Znamirowice; 30 marca przed poł. Zbyszyce, po poł. Wielogłowy; 31 marca przed poł. Siedlce; 1 kwietnia przed poł. Mystków, po poł. Nawojowa; 2 kwietnia przed poł. Chomranice, po poł. Trzetrzewina; 3 i 4 kwietnia Oddziały parafii Podegrodzie. 5 kwietnia przed południem zebranie Kierownictwa Okręgu w Nowym Sączu.

6. Baczność!

Posiedzenie Kierownictwa Okręgu limanowskiego odbędzie się dnia 6 marca br. w świetlicy Oddziału w Limanowej. Sprawy bardzo ważne.

Posiedzenie Kierownictwa Okręgu grybowskiego odbędzie się dnia 20 marca br. o godz. 3 po poudniu w Domu Parafialnym w Grybowie.

Prezesi Oddziałów tych Okręgów winni wziąć udział w posiedzeniu.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

1. Konferencja Związkowa.

Dnia 12 i 13 lutego br. odbyła się w Częstochowie konferencja Prezydiów Zarządów wszystkich KSMŻ. w Polsce. Obradom przewodniczyła Prezeska Związku KSMŻ. p. Maria Suchocka. Obecny był również Najprzew. Ks. Asystent Związku, Ks. Dr Walery Adamski. Ważnym momentem konferencji było składanie sprawozdań z pracy przez poszczególne przedstawicielki Stowarzyszeń. Z ramienia naszego Stowarzyszenia brała udział w konferencji p. Wanda Piotrowska. Obrady zakończono uroczystym błogosławieństwem, którego udzielił Najprzew. Ks. Biskup Sufragan diecezji częstochowskiej, a uczestniczki z żalem upuściły drogą każdemu sercu polskiemu Jasnągórę.

2. Dalszy ciąg przeglądu pracy w Oddziałach.

W styczniu i lutym dokonano w następujących Oddziałach przeglądu pracy: Domosławice, Złota, Gwoździec, Olszyny k. Wojnicza, Janowice, Biegonice, Żeleźnikowa, Nawojowa, Barcice, Rytro, Łomnica.

Następnie zostaną odwiedzone Oddziały. Zbyszyce, Jakubkowice, Ujanowice, Laskowa, Kamionka Mała, Wojakowa, Rajbrot, Lipnica Murowana, Gosprzydowa, Chronów, Gnojnik, Biesiadki.

W marcu br. od 4-go: Wola Rzędzińska, Nockowa, Łękawica, Poręba Radlna, Łęki Górne, Szynwałd, Żwiernik, Lubcza.

Od 15 marca: Wierzchosławice, Bielcza, Borzęcin, Szczurowa, Zaborów, Wola Przemykowska, Wietrzychowice, Otfinów, Zdrochec.

3. Kursy gospodarstwa domowego.

Druga seria kursów gospodarstwa domowego ukończoną została z dniem 22 lutego br. Kursy odbyły się w następujących miejscowościach: w Nowym Sączu, Nawojowej, Mikluszowicach, Rożnowie, Radomyślu W., Łoniowach, Tarnowie, Jurkowie k. Tarnowa, Wójtowej, Rozembarku, Korzennej, Cikowicach, Łysej Górze, Podolu, Luszowicach, Gródku, Słopnicach, Jakubkowicach, Przecławiu, Pilźnie, Łękach Górnych, Zassowie, Woli Ocieckiej, Witkowicach, Biegonicach, Kamionce W.

Dotychczas przeprowadzono 49 kursów.

Trzecia seria kursów rozpoczyna się z dniem 23 lutego do 15 kwietnia. Kursy odbędą się w następujących miejscowościach: w Borzęcinie Górnym, Nockowej, Książnicach, Słupcu, Ujanowicach, Starym Sączu, Nawsiu, Kiełkowie, Tęgoborzy, Czerminie, Krasnem, Muszynie, Gołkowicach Polskich, Rudzie k. Radomyśla, Woli Żelichowskiej, Gawłuszowicach, Grobli.

Zawiadamiamy wszystkie kochane Kierownictwa, że Oddziały zgłaszać się mogą na dalsze kursy gotowania, gdyż 10 Pp. Instruktorek czeka na pracę.

4. Do Kierownictw!

Zarząd KSMŻ. prosi, by Kierownictwa tych Oddziałów, gdzie się odbywają kursy gotowaina lub szycia i t. p., lecz nie z ramienia Zarządu KSMŻ., zgłosiły je do Sekretariatu Generalnego.

5. W sprawie próby kandydackiej.

Druhny, które zdały egzamin z próby kandydackiej, muszą zaopatrzyć się w legitymacje, które są do nabycia w Sekretariacie. Każda prezeska dopilnuje tej sprawy!

6. Nagrody za konkurs czytania.

Nagrody za dobrze przeprowadzony konkurs czytania zostaną ogłoszone i rozdane na Zjeździe Delegowanych w Tuchowie z końcem czerwca br.

7. Dokładne wyjaśnienie!

Niektóre Oddziały przysyłają pewne kwoty pieniężne, nie podając wyszczególnienia za co. Również Oddziały, które zamawiają pieczątkę, winny wpłacić uprzednio 1.70 zł. do Sekretariatu.

Są do nabycia pięknie ozdobne hasła KSMŻ. Każde ognisko winno je mieć.

Podajemy do wiadomości, że „Dodatek dla Kierownictw" już nie wychodzi. Materiał i zawiadomienia należy czerpać z „Posłańca".

Korespondencję nie umieszczona w marcowym numerze „Druhny" zostawiliśmy do kwietniowego numeru.

8. Do Oddziałów!

Przypominamy kochanym naszym Oddziałom, że zbliża się Uroczystość Patronalna KSK. i aby nie zapomniały o obowiązku służyć swoja pracą w przygotowaniu tego Święta.

9. W sprawie mundurka organizacyjnego.

Zarząd KSMŻ. podaje Oddziałom do wiadomości, że tylko w miastach naszej diecezji wprowadzi się mundurki organizacyjne, natomiast wiejskie Oddziały pozostają przy swoich pięknych strojach regionalnych, t. j. przy krakowskim i góralskim. Winnyśmy się starać, by wszystkie druhny miały ten strój. Model mundurka zostanie podany w następnym numerze.

10. Kursy dla kierowniczek kołek wychowawczo-naukowych.

Jak co roku na wiosnę urządzamy kursy jednodniowe dla pogłębienia pracy i ulepszenia jej, tak i tego roku z końcem marca przeprowadzone zostaną kursy dla Kierowniczek kółek wychowawczo-naukowych. Kursy te przeprowadzą Druhny Prezeski Okręgowe z dobranymi sobie druhnami. Konieczność kółek wychowawczych wykazała sama nasza praca, więc tworzyć musimy kółka wychowawcze, chcąc iść dalej w pracy. Materiał na przeprowadzenie kursu otrzymają wszystkie prezeski Okr. Oddziały zaś wszystkie zostana o tych kursach powiadomione. Równocześnie odbędzie się posiedzenie koła Prelegentek i posiedzenie Kierownictwa Okręgowego.

Podajemy miejscowości, gdzie odbęda się kursy: Okręg Tarnowski miejski na Grabówce. Okr. Tarnowski zamiejski w Lisiej Górze. Okr. Baranowski w Gawłuszowicach. Okr. Biecki w Szerzynach. Okr. Bobowski w Korzennej. Okr. Bocheński w Bochni. Okr. Brzeski w Okocimiu. Okr. Czchowski w Domosławicach. Okr. Dąbrowski w Luszowicach i w Bolesławiu. Okr. Dębicki w Dębicy. Okr. Gorlicki w Gorlicach. Okr. Grybowski w Ptaszkowej. Okr. Kolbuszowski w Niwiskach. Okr. Limanowski w Pisarzowej. Okr. Lipnicki w Żegocinie. Okr. Łącki w Jazowsku. Okr. Mielecki w Rzędzianowicach. Okr. I. Nowosądecki w Nowym Sączu, Okr. II. Nowosądecki w Jakubkowicach. Okr. Pilzneński w Pilźnie. Okr. Radłowski w Radłowie. Okr. Radomyski w Jamach. Okr. Ropczycki w Ostrowie. Okr. Starosądecki w Barcicach. Okr. Tuchowski w Pleśnej. Okr. Tymbarski w Tymbarku. Okr. Uścieński w Grobli. Okr. Wielopolski w Wielopolu. Okr. Wojnicki w Dębnie.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie.